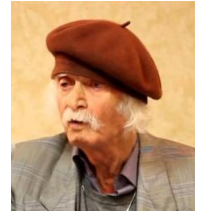

15 سپتامبر 2017

از آنسوی به اینسو

فرهنگ فرهی

این برنامه در باره تاریخ موسیقی غربی کلاسیک و پیدایش و شروع باله و اپرا در ایران در شب بزرگداشت اولین باغچه بان (خواننده اپرا - رهبر کر) حسین دهلوی (آهنگساز - رهبر ارکستر) بود که طی برنامه تصاویر هنرمندان و افتخار آفرینان غایب در حضور هنرمندان حاضر حسین دهلوی؛ اولین باغچه بان، پری زنگنه، پری ثمر، ماریو تقدسی (خوانندگان اپرا)، محمود خوشنام (موسیقی شناس) فرنوش بهزاد (رهبر ارکستر)، فخری نیکزاد (ارائه کننده) به منظور معرفی این هنرمندان به نمایش در آمد.

اجرای قطعات مختلف موسیقی این هنرمندان و یا به عنوان نما دوره های مختلف موسیقی بتوسط ارکستر سمفونیک و گروه باله با مصاحبه های صهبا لاجوردی نیز بخش دیگری از این برنامه بود.

تنها با یک دید منفعل، میتوان کارهای جمیل خرازی را درک کرد به عنوان مثال، شبی در دانشگاه یوتا در شب بزرگداشت "رابرت دووارن" یکی از آخرین بزرگان بازمانده هنر باله در دنیا و معلم خانم خرازی، 2000 نفر ایرانی و آمریکائی در این دانشگاه گرد هم آمده بودند از این جمعیت تنها فقط 50 ایرانی و مابقی همگی امریکائی بودند. رابرت دو وارن یک چهره آکادمیک سرشناس است که 11 سال از عمر خود را در ایران سپری کرد و سازمان فولکلور ایران را با پانصد کارمند و رقصنده به دستور وزارت فرهنگ و هنر ایجاد کرد. او اکنون یکی از اعضا افتخاری بنیاد توس است

این برنامه در باره ایران، رقص باله، موسیقی کلاسیک و توضیح پیدایش باله در ایران بود که به همراهی ارکستر سمفونیک با قسمتی از رقص باله خانم خرازی اجرا شد.

بانو جمیل خرازی همچنین به هنرمندان و افراد مهم غیر ایرانی نیز توجه داشت افرادی مانند یک بانوی ژاپنی که اکنون استاد دانشگاه در امریکا است ولی خود درجه دکترا از دانشگاه معقول و منقول ایران ایران را دارد، ایشان یکی از مهمانان بنیاد توس بودند

بانو خرازی از سن 4 سالگی مشغول به فراگیری هنر باله در کنار تحصیلات آکادمیک بوده و فضای خانوادگی این بانو با فعالیتهای هنری ایشان کاملاً موافق بوده و پیوسته مورد تشویق خانواده خود بوده است.

بانوجمیل خرازی به عنوان بالرین، سولیست و خواننده گروه کر جوانان، کر فرهنگ و هنر، کر ملی ایران و تنها خواننده ارکستر جاز فولکلوریک ایران به رهبری ماری یقیزاریان، اولین باغچه بان و مجد اوشال، در استخدام وزارت فرهنگ و هنر بود و او همزمان در برنامه های انسان دوستانه نیز فعال بوده هست مانند تاسیس خانه فرهنگ و هنر در لندن برای استفاده عموم بطور رایگان که ذ سال اول 90 دانشجو داشت، ترتیب دادن برنامه هایی برای معرفی و تجلیل از هنرمندان ایرانی ساکن اروپا و امریکا، کمک های خیریه و پرداخت هزینه به خانه پیران و دارالایتم های مختلف، کمک به برگزاری و یا تشکیل ارکستر های بزرگ در کشورهای مختلف و غیره.

این بانوی ایرانی، که در انگلستان زندگی میکند با ایجاد برنامه های مختلف در زمینه های متفاوت هنری و فرهنگی، برای مثال با دعوت و برگذاری کنسرتی برای پاورتی خواننده شهیر اپرا از ایتالیا، توانست در آمد 3 میلیون دلاری این کنسرت را به دانشگاه "هاروارد" برای پرداخت هزینه تحصیلی دچندین دانشجو در مقطع اخذ فوق لیسانس و دکتری بپردازد.

بانو خرازی، فعالیتهای هنری و فرهنگی را بطور پیوسته و بیشتر از 29 سال است که دنبال میکنند و دارنده لقب "لیدی" است.

بانوجمیل خرازی در مصاحبه ای که سال 2010 با ایشان انجام شد در پاسخ با چگونگی انتخاب اسم توس برای بنیاد گفتند.

" فردوسی شاعر بزرگ و حماسه سرای ما با نوشتن شاهنامه امانت دار زبان فارسی است، توس محل تولد این اندیشمند بزرگ است و طبیعی است که ما با ادعای کاوشگر در تاریخ فرهنگ و هنر ایران نمیتوانستیم اسمی از این مناسب تر برای توضیح فعالیتهای این بنیاد انتخاب کنیم".

ایشان در دنباله سخنان خود نیز گفتند : خوشحالم که بنیاد توس تا کنون توانسته است در راه رسیدن به اهداف خود که همانا صادفانه و بطور مستند، کامل کردن آرشیو های خالی تاریخ و فرهنگ ایران بود، موفق شده است و امیدوار است که موفقیت و رسیدن به این اهداف باعث کم رنگ شدن مهر خرابکار در ناصیه ما که امروزه با نام ایرانی یاد آوری میشود، شده باشد. کشور ما اکنون دچار آشفتگی سیاسی است و این وظیفه را ما برای خود قرار دادیم که تا دامنه پژوهش و پیدا کردن اسناد داشته باشد نسل جوان را از تاریخ و فرهنگ صحیح خاک و بوم خود آگاه کنیم.

ایشان ضمن تشکر از هموطنان برای تشویق و دلگرمی کارکنان این بنیاد گفتند :

در اولین برنامه توس که در شب تجلیل و بزرگداشت بانوی قلم، لعبت و الا شاعر، نویسنده، سر دبیر و هنرمند به روی صحنه آمد بیش از 700 تماشاچی به علت کمبود صندلی نتوانستند به داخل سالن بیایند و شاهد این برنامه باشند ولی به پاس احترام بانیان این برنامه و هنرمند محبوب خود تا پایان برنامه در بیرون سالن ایستادند.

نکته جالب دیگر این است که بانو خرازی برای شش برنامه اول بنیاد توس هرگز بلیطی نفروختند و بقیه برنامه ها نیز برای تمام افراد و یا سازمانهایی که میل به پرداخت نداشتند رایگان بوده و است.

یکی دیگر از برنامه های ارزشمند بنیاد توس برنامه "گلهای جاویدان در شب بزرگداشت داود بیرنیا خالق گلهای رادیو ایران" بود که برای اولین بار بعد از گذشت پنجاه سال از فوت او با شرکت کلیه هنرمندان حاضر ایرانی که در نقاط مختلف دنیا زندگی میکردند و در گذشته با این برنامه رادیویی همکاری کرده بودند بود به روی صحنه رفت و با موفقیت سالن 1000 نفری را پر کرد در حالیکه 1500 نفر نتوانستند به داخل راه پیدا کنند.

موفقیت بیشتر چنین سازمانهایی را آرزو میکنیم.